

۱۴

تدابیر طب سنتی به وقت زکام

۱۶

گردش در دیار دوتار

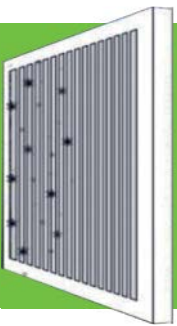

۱۵

دستگاه ترکیبی تصفیه هوا واستریل سطوح ساخته شد

زندگی

سه‌شنبه: ۲ آذر ۱۴۰۰: شماره ۶۰۸۶

کوتاه‌تر از گزارش

دانشجوها را دریابید

کسب درآمد در هر دوره و در هر سن و سالی می‌تواند شیرین و امیدبخش باشد. هرچه که باشد، دل نوجوان و جوان را به آینده روشن می‌کند که اگر در زمان تحصیل می‌توانم درآمدی داشته باشم، بعد از اتمام دوران دانشجویی که دیگر موقعیت شغلی فراوان است اما متأسفانه این واقعیت جامعه امروز نیست.

کافی است سری به آگهی‌های استخدام بزنید و با ساعت‌های کاری فشرده و تمام‌وقتی روبه‌رو شوید که هیچ همکاری و انعطافی برای جوان‌های دانشجویی که در هفته چند ساعتی را باید در کلاس‌های درسی‌شان بگذرانند، ندارند. شرایط وقتی بدتر می‌شود که جوان تازه فارغ‌التحصیل شده از دانشگاه، با خیال این‌که حالا فرصت کار تمام‌وقت دارد، با شرط رزومه و داشتن سابقه‌ای پرو پیمان روبه‌رو می‌شود؛ شرطی که امیدش برای اشتغال و کسب درآمد با وجود داشتن تخصص را کم‌رنگ‌تر از همیشه می‌کند.

اما ال‌تاز طبیعی، یکی از دانشجویایی است که این فرصت را پیداکرده است. او که دانشجوی رشته گرافیک است، کارش را به‌خوبی بلد است و در همین دوران دانشجویی، مشغول انجام پروژه‌های طراحی است و از طریق شبکه اجتماعی‌اش، سفارشی‌اشی قالب‌های مختلف می‌گیرد؛ «به نظر من، امکان کسب درآمد در هنگام تحصیل، به‌خصوص در همان حوزه‌ای که دانشجوی تخصص دارد، باعث می‌شود تا دوران تحصیل را یکی از بهترین دوران زندگی افراد تبدیل شود؛ حداقل برای من که شده است.» ماجرا این است که درحال حاضر بسترهای مختلفی در دنیای مجازی و فضای تکنولوژی به‌وجود آمده است که باعث شده نته‌ها دانشجویان که حتی دانش‌آموزان هم در حین تحصیل بتوانند به درآمد فکر کنند؛ فضایی که خیلی ساعت کاری مشخصی ندارد و این امکان را به جوانان می‌دهد که خودشان، کارفرمای خودشان باشند.

اما به نظر می‌رسد فارغ از چنین امکانی که در دنیای امروز، در اختیار جوانان قرار گرفته است، لازم است نیاز جوانان بیشتر دیده و شنیده شود. جوانانی که توانایی پیش‌بردن همزمان تحصیل و کار را دارند اما با فرصت‌های کمی روبه‌رو می‌شوند؛ آن‌قدر که شاید لازم باشد افراد، موسسات و سازمان‌هایی به میدان بیایند که کارشان صرفاً اشتغال‌زایی برای دانشجویها در رشته‌های تخصصی خودشان است؛ آن‌هم با حقوقی در شأن و متناسب با کاری که دانشجو انجام می‌دهد. موضوعی که دانشجو انجام می‌دهد.

بسیاری از دانشجویان از آن‌گله دارند؛ آن‌قدر که یکی از دانشجویان رشته زیست‌شناسی به جام‌جم می‌گوید: «مثلا در رشته‌های آزمایشگاهی، بسیاری از آزمایشگاه‌ها، چندین ماه یا حتی سال را به کارآموزی دانشجو اختصاص می‌دهند؛ آن‌هم بدون هیچ حقوقی. در صورتی‌که این دانشجو کاری را در دانشگاه یاد گرفته است و الان به درآمد نیاز دارد.»

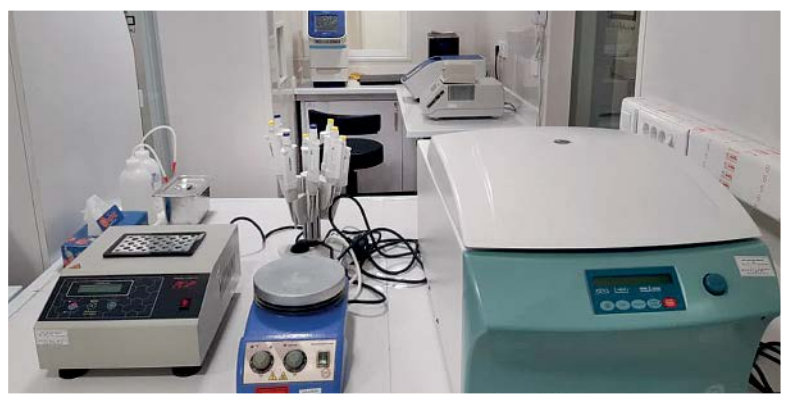
شاید میدان‌دادن به دانشجوها در همان سال‌های اولیه تحصیل، آنها را به ادامه تحصیل و اشتغال در کشور خودشان دلگرم کند؛ آن‌قدر که دیگر فکر مهاجرت به سرشان نزنند.

آزمایشگاهی که با یک میکروسکوپ شروع به کار کرد، حالا آنقدر مجهز شده است که امکان انجام آزمایش‌های مختلف را به دانشجویان می‌دهد.

تبدیل انباری مخروبه‌ای به آزمایشگاه، فرصت کسب و کار را برای دانشجویان رشته‌های زیست‌شناسی فراهم آورده است

ورود دانشجویهای کاربلد آزاد است!

در روزهای اول دست تنها شروع کرد اما به مرور زمان، اوبه همراه همان دانشجویان مشتاق کار آزمایشگاهی که حالا برای خودشان کارشناسان خبره‌ای شده‌اند، توانستند همان سالن کنفرانس نیمه‌کاره‌ای را که شبیه انباری شده بود، به آزمایشگاهی برای اهداف مختلف تبدیل کنند؛ آزمایشگاهی که حالا به جایی رسیده‌است که در جهت تشخیص تقلبات مواد غذایی به سازمان غذا و دارو همکاری می‌کند. این‌طور که معلوم است، در این آزمایشگاه، دو نوع کارآفرینی جریان دارد. شکل مستقیم آن به این صورت است که دانشجویان مستعد دانشگاه ابن‌سینا و البته سایر دانشگاه‌ها، به عنوان کارشناس آزمایشگاه به کار مشغول می‌شوند و در دوران دانشجویی، درآمد خوبی به دست می‌آورند. نوع غیر مستقیم آن هم با آموزش‌آموزان کاربردی به دانشجویان صورت می‌گیرد که باعث می‌شود به واسطه این آموزش، شرکت‌ها یا بیمارستان‌ها، خواهان جذب آنها شوند یا در جایگاه شغلی و علمی‌شان، ارتقای مرتبه داشته‌باشند. دانشجویهایی که در دوران دانشجویی، خیلی به کسب درآمد فکر نمی‌کردند.

ابن را سعید وطنی ۲۵ساله می‌گوید که کارشناس خبره این آزمایشگاه شده است؛ «از سال ۹۳ که کاردانی دامپزشکی می‌خواندم، از کلاس بافت‌شناسی خوشم آمد؛ دکتر ابنسینا هم برای این علاقه‌ام کم نگذاشت و خیلی از کارهای آزمایشگاهی این رشته را به من یاد داد.» آنقدر که سعید، رشته کارشناسی‌اش را هم علوم آزمایشگاهی دامپزشکی انتخاب کرد؛ «کمتر از یک سال است که در این آزمایشگاه به کار مشغول شدم و تقریباً حوزه‌ای نیست که بر آن مسلط نباشم؛ از سلولی و مولکولی تا میکروبیولوژی و بافت‌شناسی و... که همه آنها را در همین آزمایشگاه و بدون پرداخت هیچ هزینه‌ای یاد گرفتم. حالا هم به مرحله انجام پروژه‌ها رسیده‌ام و به صورت درصدی درآمد دارم.»

همکاری آزمایشگاه با سازمان دامپزشکی و غذا و دارو و انجام برخی نمونه‌های شخصی دانشجویان، از جمله فرصت‌ها و پروژه‌هایی است که در این آزمایشگاه وجود دارد و به کسب درآمد برای دانشجویان منجر می‌شود. حالا کار به جایی رسیده آزمایشگاهی که با یک میکروسکوپ شروع به کار کرد، امروز مجوز مرکز نوآوری گرفته است؛ یعنی هرکسی که به آزمایشگاه مراجعه کند، می‌تواند فعالیت‌هایش را در آنجا انجام دهد و به هدف و درآمد مورد نظرش برسد. به قول علی‌انسیسیان، این آزمایشگاه جایی برای این شده که دانشجویهای علاقه‌مند به حوزه آزمایشگاهی، در آن فعالیت کنند، وسیله تعمیر کنند و کاری که بلد هستند انجام دهند؛ «من هم در تمام این مسیر کنارشان هستم و هر کمکی از دستم بر بیاید، برای پیشبرد اهداف‌شان به آنها می‌کنم.»

علی انسیسیان در دانشکده دامپزشکی کرج تحصیل می‌کرد؛ جایی که به قول خودش در روزگار قدیم تازه تاسیس بود و امکانات خوب و کافی به خصوص در حوزه آزمایشگاهی را نداشت؛ «برای همین بود که خدوم به دنبال تهیه امکانات آزمایشگاهی در درس عملی می‌رفتم.» به‌واسطه همین اتفاق و برای پیشبرد درس‌هایش، به دنبال تجهیز و تامین امکانات آزمایشگاه بافت‌شناسی، آن هم با حداقل هزینه و به اصطلاح با نرخ دانشجویی می‌رود؛ اتفاقی که باعث شد راه را برای تخصص و البته علاقه او به حوزه آزمایشگاهی باز کند؛ «من این را فهمیده بودم که آزمایشگاه‌ها می‌توانند فرصت بسیار خوبی برای کسب درآمد دانشجویان در همان دوران دانشجویی باشند اما کمتر کسی به این موضوع توجه می‌کند.» آزمایشگاه‌هایی که سرشار از فرصت برای دانشجویهایی هستند که در طول دوران دانشجویی، کسی به آنها اعتماد نمی‌کند و کار نمی‌دهد؛ این همان چیزی بوده که برای مدت‌های زیادی در ذهن او ماند تا بالاخره توانست ایده‌اش را عملی کند.

یک کارآفرینی همه‌جانبه

یک تقسیم‌کار کاملاً عادلانه رخ داده است؛ ایده، طرح و اجرایی کردن با علی انسیسیان و همراهی و تقبل هزینه‌های ابتدایی، با مرکز آموزشی. تقسیم کاری که باعث شد وی بتواند طرح کارآفرینی آزمایشگاهی‌اش را به اجرا برساند. نیازهای تخصصی را به بهترین شکل ممکن پیش ببرد و با کشیدن نقشه کلی آزمایشگاه و گرفتن مجوزهای لازم از سازمان‌های دولتی آن را به سرانجام برساند؛ «و از همه مهم‌تر حفظ و نگهداری مجوزها و دامنه‌ها و ارتباط با مشتریان را پیگیری کردم.»

درآمد از اسقاطی‌ها

اما انگار این آزمایشگاه، یک برگ برنده دیگر نسبت به سایر آزمایشگاه‌ها هم دارد؛ «در همان زمان دانشجویی و برای پیشبرد برخی دروس، لازم بود از امکانات و وسایلی استفاده کنیم که از دیگران قرض می‌گرفتم؛ وسایلی که خیلی قابل استفاده نبودند و لازم بود دستی به سر و رویشان کشیده شود. من هم برای این‌که کارمان راه بیفتد، ساعت‌ها با آن وسیله سرو کله می‌زدم تا بالاخره به کار می‌افتاد.» موضوعی که باعث شد علی انسیسیان بتواند تخصصی در حوزه فنی ابزارهای آزمایشگاهی هم به دست بیاورد و امروز در آزمایشگاه فعلی از آن استفاده کند. آن‌قدر که حالا یکی از کارهای مهمی که در این آزمایشگاه انجام می‌شود، استفاده مجدد و دوباره از وسایل اسقاطی است؛ وسایلی که دیگر کار نمی‌کنند و یا هزینه تعمیر آنها برای بسیاری از متولیان آزمایشگاه نمی‌صرف و آنها را دور می‌اندازند و وسیله نو جایگزین می‌کنند. به نظر می‌رسد که این تجربه قدیمی، امروز به کار آمده است؛ «ما این وسایل را از اسقاطی‌ها می‌خریم، با همان داشته‌های خودمان تعمیرش می‌کنیم و دوباره به چرخه برمی‌گردانیم. استفاده دوباره از این وسایل، به درآمدزایی برای دانشجویان منجر می‌شود.» درواقع استفاده دوباره‌ای که از این وسایل می‌شود، باعث به نتیجه رسیدن پروژه‌هایی می‌شود که به درآمدزایی آزمایشگاه و نهایتاً کارشناسان جوان و دانشجوی آن منجر می‌شود. یک تیر و چند نشان واقعی؛ هم تخصص تعمیر وسایل آزمایشگاهی را یاد می‌گیرند و هم درآمدی به دست می‌آورند. چه چیزی بهتر از این؟

همه چیز از تغییر کاربری یک انبار خالی در بالاترین طبقه ساختمان یک دانشگاه کوچک شروع شد. دانشگاهی که دانشجویانش، حتی یک میکروسکوپ برای انجام و پیشبرد دروس عملی‌شان نداشتند اما حالا خودشان کارشناسان آزمایشگاه هستند و دستی در کار دارند. این نتیجه همت و تلاش علی‌انسیسیان، یکی از استادان دانشگاه ابن‌سینا است که طرح راه‌اندازی آزمایشگاهی تخصصی را مطرح کرد و تا آخرین مرحله اجرا هم پای آن ایستاد. آزمایشگاهی که با خرید فقط یک میکروسکوپ، آن هم با هزینه شخصی تجهیز شد و شروع به کار کرد اما حالا برای خودش پرو بیایی دارد؛ آنقدر که فرصت کار و درآمدزایی به دانشجویان در حین تحصیل را داده و آنها را به بازار کار رشته تحصیلی‌شان امیدوارتر از همیشه کرده است.

هنوز هم نشانه‌هایی از انبار و گرد و خاک در قسمت‌های انتهایی سالن آزمایشگاه دیده می‌شود؛ سالی که همین چند سال پیش، یک انباری پر از بار و وسایل اضافی و دست و پا گیر بود. بعد از آن هم تبدیل به اتاق کنفرانسی شده که به قول دانشجویان آزمایشگاه، تقریباً هیچ کنفرانسی در آن برگزار نمی‌شد اما حالا همه چیز در آنجا فرق کرده است؛ آنقدر که عنوان اتاق کنفرانس از سردر آن پایین آمده و تابلوی آزمایشگاه بر در ورودی نصب شده است. این نتیجه پافشاری‌های علی انسیسیان، به عنوان یکی از استادان دانشگاه است که بالاخره به انجام رسید. حالا آن انبار مخروبه و آن سالن کنفرانس بی‌رسمی، به آزمایشگاهی تبدیل شده که فرصت کار و درآمدزایی را برای همه دانشجویان علاقه‌مند کارهای آزمایشگاهی فراهم کرده است؛ دانشجویانی که امید چندانی نداشتند که در دوران تحصیل، بتوانند جایی به کار مشغول شوند و درآمدی داشته‌باشند ولی حالا این اتفاق افتاده است. ابن را سعید وطنی، یکی از دانشجویهای مشغول در آزمایشگاه می‌گوید که به تازگی به درآمد رسیده است؛ «راستش با این‌که سه تا چهار روز در هفته کلاس داشتم و به دانشگاه می‌رفتم، فکر نمی‌کردم بتوانم شغلی در این دوران پیدا کنم؛ اما انگار اشتباه می‌کردم.»

انباری که آزمایشگاه شد

اینجا یک مرکز آموزشی است؛ مرکزی به نام ابن‌سینا که پیش از این، یک ساختمان مسکونی بود؛ ساختمانی که با تغییراتی در معماری داخلی، به شکل فعلی درآمد و شامل یک مرکز آموزشی را پیدا کرده است. جایی که تا همین چند سال پیش، با وجود یک کشیدن عنوان مرکز علمی آموزشی، از داشتن یک آزمایشگاه ابتدایی محروم بود؛ «زمانی که در این مرکز مشغول به تدریس بودم، متوجه شدم این مرکز، آزمایشگاهی برای پیشبرد دروسی مانند درس عملی میکروپ‌شناسی ندارد؛ آنقدر که مجبور بودیم از آزمایشگاه تشخیص طبی بیمارستان ابن‌سینا استفاده کنیم.

اتفاقی که باعث مزاحمت برای آزمایشگاه بیمارستان می‌شد و از طرف دیگر، احتمال خطر ابتلا به بیماری برای دانشجویان را بالا می‌برد.» موضوعی که باعث

حق با
شماست

info@jamejamOnline.ir

روابط عمومی: ۰۲۳۰۰۴۴۴۴

قیمت-مرکبات

شاهرودی از تهران:

چرا با وجود کاهش قیمت مرکبات از قبیل پرتقال و نارنگی، قیمت لیموشیرین به کیلویی ۱۵ تا ۱۷ هزار تومان رسیده است؟ نظارتی بر قیمت مرکبات وجود ندارد؟

تخم مرغ-اختلاف

ابراهیمی از تهران:

چرا باید قیمت تخم مرغ در مغازه‌های سطح شهر تهران از میادین میوه و تره بار ۱۵ تا ۲۰ هزار تومان اختلاف داشته باشد؟

تعمیر-تاخیر

قربانی از تهران:

بیش از یک ماه است که خط‌کندروی قبل از ایستگاه متروی آزادگان به سمت اسلامشهر را برای عملیات عمرانی کنده‌اند ولی اقدامی بابت تعمیر و روکش مجدد آن صورت نگرفته است. لطفا هر تصمیمی گرفته‌شده، زودتر اجرایی شود.

قطار-فرسوده

زرگر از تهران:

چند سالی است که قطارهای جدید به ناوگان حمل و نقل ریلی شهر تهران (مترو) وارد نشده و این موضوع باعث فرسوده شدن قطارها و افزایش زمان بندی حرکت قطارها شده است. موضوعی که باعث مشکلات برای مسافران شده است.

سهمیه-بنزین

والی از تهران:

سهمیه بنزین اسنپ با توجه به ترافیک، بسیار کم است و حتی از قانونی که خودشان برای اختصاص سهمیه تعیین کرده‌اند نیز سرباز می‌زنند. خواهش می‌کنم به این موضوع رسیدگی شود.

کارگر-فصلی

احمدی از تهران:

این روزها کارگران فصلی در هوای سرد کنار خیابان‌های ایستند تا کاربرایشان پیدا شود. اما این‌های سرد بسیاری از آنها را مریض کرده است، چرا شهرداری محل مناسبی برای آنها نمی‌سازد؟

جوابیه

در پی درج پیامی در روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۷/۲۵ با عنوان «ایجاد سرعتکار به‌لوار سربازان» رئیس اداره روابط عمومی شهرداری منطقه ۱۴ شهر تهران با ارسال نمابری اعلام کرد: احداث سرعت‌گیر به علت تعدد تصادفات به وقوع پیوسته در آدرس مذکور و عدم اثربخشی سایر اقدامات آرام‌سازی، طبق مصوبه کمیسیون پایش فنی تصادفات و تایید سرکلانتر شرق پلیس راهور فاتب انجام شده است.